

en styring af den udvikling, der ellers er gennem det indre marked, som selvfølgelig i vid udstrækning er drevet af, hvad virksomhederne har interesser i. Kan vi så stille os op og sige: De slagsmål vinder vi, bare derudad? Nej, det kan vi ikke. Nogle af dem vinder vi, nogle af dem taber vi.

Sådan er det desværre også i dette Folketing. Det kræver jo, at man har et flertal, men når vi lægger så meget vægt på, at Europa-Parlamentet er inddraget, er det, fordi Europa-Parlamentet i langt højere grad har sine fødder, sit hjerte og sin hjerne tæt på befolkningen, end Ministerrådet har det. Der er i langt højere grad åbne døre og dermed mulighed for at komme i dialog med Europa-Parlamentets medlemmer, og det skal man virkelig benytte sig af.

En af de gode ting her er, at Europa-Parlamentet får større indflydelse på budgettet, herunder også landbrugsbudgettet. Det bliver en kamp op ad bakke at få de landbrugsordninger og den store subsidieringsstøtte af landbrugserhvervet, der er i det nuværende system, udfaset. Men det er altså en fordel, at vi får Europa-Parlamentet ind, og jeg håber meget, at Europa-Parlamentet, når nu der skal vælges nyt parlament i forsommeren 2009, også vil ændre sit eget landbrugsudvalg, så det ikke bare bliver dem, der selv har direkte interesser i landbruget, der sidder i det. Sådan er det nemlig i øjeblikket, og det har man formentlig ladet køre, fordi landbrugsudvalget i dag ikke har nogen særlig indflydelse.

En ting, som vi også synes er vigtig, er, at Europa-Parlamentet nu får muligheden for at stille ændringsforslag til traktaterne. Vi er fuldstændig klar over, at det ikke er let at komme igennem med ændringer af traktater, og at det er en meget lang proces. Men en af de sager, der virkelig er stor interesse for, er det rejssende cirkus mellem Bruxelles og Strasbourg, og jeg er helt sikker på, at Europa-Parlamentet vil tage den sag op og stille et traktatændringsforslag. Det bliver kamp til stregen, det bliver kamp, så det klodser noget, for der er meget store interesser i det her fra bl.a. fransk side, eller lad mig sige det ligeud: især fra fransk side, som vil holde meget fast i, at Europa-Parlamentet skal rejse mellem Bruxelles i Belgien og Strasbourg i Frankrig en gang om måneden.

En anden ting, vi lægger vægt på, er borgernes mulighed for at bede om at få en sag rejst. Ja, det er ingen ret til, at den sag bliver rejst, men det er også klart, at hvis en million borgere fra et

antal EU-lande beder om at få en sag rejst, er det meget svært for Kommissionen bare at sige nej. Det er også meget svært, fordi alle naturligtvis er opmærksomme på, at der er for lav opbakning, når vi går til europaparlamentsvalg, at der er for lav folkelig forståelse for og opbakning til EU.

En tredje ting, jeg godt vil fremhæve her, er, at der nu kommer et separat retsgrundlag, altså et separat afsnit om energipolitik, hvor vedvarende energi også er med. Det kommer ind under det, der hedder den almindelige lovgivningsprocedure. Hidtil er alle beslutninger på energiområdet blevet truffet som en del af indre marked, altså i realiteten som industripolitik. Det er meget vigtigt at have et separat grundlag, hvor det rent faktisk er energi, og hvad vi vil på energiområdet – herunder energieffektivisering, som er rasende nødvendig, og vedvarende energi – vi diskuterer det ud fra.

Kl. 14:43

En fjerde ting, jeg vil fremhæve her, er, at begrebet klima er kommet ind i traktaten. Man kan sige, at det ikke nødvendigvis er en stor ting, men det er jo sådan, at traktatændringer ofte er de små skridts vej, selv om det samlede dokument ser stort ud.

Den næste ting, jeg vil fremhæve, er det, der hedder den høje repræsentant. Og hvad er så det? Det er jo et forfærdende begreb. I forfatningstraktaten hed det EU's udenrigsminister, og det er jo ikke, fordi EU har en regering, men det er, fordi det er vigtigt, at man har koncentreret indsatsen på det udenrigspolitiske område, og at der er en, der er den faste tovholder på det her, og som man kommunikerer med fra omverdens side. Jeg synes, det er ærgerligt, at det er blevet genombøbt til den høje repræsentant. Det er i hvert tilfælde ikke særlig folkeligt at have med at gøre.

Så er der spørgsmålet om Kommissionens sammensætning, som nu i yderste konsekvens er skubbet helt ud til 2017. Kommissionen bliver mindre, og det vil sige, at det ikke er alle 27 medlemslande, der på samme tid har en kommissær. Det har vi diskuteret meget, og vi anbefalede i sin tid den danske regering, at den brugte krudt på at undgå den her ændring. Det skyldes jo ikke, at vi ikke kan se, at en kommission med 27 medlemmer er en meget stor kommission, men netop det, at man har videnerfaringer fra de enkelte medlemslande med i Kommissionen, og det tillægger vi vægt.

Jeg må sige, at jeg ikke synes, at Danmark har gjort den helt store indsats for at få ændret det